

STRUČNÝ NÁSTIN
DEJÍN CIRKVE EVANJELICKEJ A. V.
V NAĎLAKU

OD ROKU 1853. DO ROKU 1912.

Z príležitosti storočnej pamiatky
založenia základného kameňa terajšieho chrámu cirkve

napísal

IVAN BUJNA,
farár.

NÁKLADOM CIRKVE.
Tlačil F. Klimeš v Liptovskom Sv. Mikuláši.
1912.

Fara Boorova. (1859).

Fara Bujnova. (1846.)

Pri premene tejto sa stalo, že cirkev s prosbou utiekala sa pred seniorát, aby do ohľadu berúc zlý hmotný stav cirkve, ďalej výlohy tie, pred ktorými cirkev stojí, ako sú renovovanie chrámu, veže, stavba škôl atď. povolil znížiť vokátor novozvoleného farára z 200 keblor (köbböl 125 litrov) žita na 100, sľúbiac, že keď prajnejší bude hmotný stav cirkve,

Úrad cirkve ev. a. v. nadlackej.

Ján Rozkoš, prisažný, Štefan Garaj, kurátor. Michal Švihra, prisažný.
Ludevít Boor, st. farár. Dr. Ján Laurovič, dozorca. Ivan Bujna, ml. farár.

cirkev bude vďačná a uznanlivá voči nemu. Seniorát to povolil, a tak odtedy je rozdiel v plate farárov, a síce tých ztiahnutých 100 keblor žita.

Dňa 1. januára 1895 zomrel po štyridsať ročnom úradovaní Ondrej Szeberényi, a dňa 14. januára držaný konvent uzavrel, že Karol Hrdlička, dosiaľ na II. farárskej stanici účinkujúci farár postúpi na stanicu prvú; po jeho ale smrti právo postupu vždy farárovi staršie-

Vzdor slabosti svojej telesnej silný duch jeho dúfal v Hospodina, že ešte predĺži dňov jeho. No Hospodin ináč usúdil v rade svojej, keď 27. júla povolal verného sluhu svojho k sebe, aby ho odmenil tou zaslúbenou korunou spravodlnosti, ktorá verných synov Božích očakáva. Pamiatka jeho čo verného pastiera cirkve našej buď medzi nami požehnaná!

Ludevít A. Boor.

(30. aug. 1855.)

Narodil sa na Bukovci, stol. nitrianskej, dňa 30. augusta 1855, z otca Jána ev. farára, matky Hermíny r. Šulek.

Pochádza zo starého slovenského rodu bórackého. Na vrbovských kopaniciach „u Bórov“ stojí ešte i dnes sedliacka chalupa, v neej sa narodil jeho dedo a býval jeho pradedo.

Normálne školy započal v Nitrianskej Strede, pokračoval v Krajnóm, dokončil v Žigárde.

Gymnasiálne štúdia započal v Prešporku, II. a III. triedu skončil vo Veľkej Revúci, IV. a VIII. zase v Prešporku, kde i maturoval r. 1874 s výborným prospechom.

Potom študoval teologiu za tri semestre v Prešporku. Odtiaľ prešiel na vysoké školy basilejské vo Švajciarsku, kde úplné dva roky strávil. Po skončených theologických štúdiach složil v Prešporku kandidatikum, hneď bol posvätený za kňaza a povolaný za kaplána k boku svojho otca do Krajného.

Tu obdržal na jaseň r. 1878 povolanie za kaplána do cirkvi naďlackej k boku Andreja Szeberényiho, ktorý bol v ten čas krajinským poslancom.

Po štyroch mesiacoch povolaný bol nazpät k boku svojho, vtedy už chorľavého otca, za kaplána do Krajného. Po smrti svojho otca na jaseň r. 1879 bol jednohlasne zvolený za krajňanského farára.

V šiesty rok svojho úradovania v cirkvi krajňanskej vstúpil do stavu manželského s Herminou Erdelský, dcérou tamejšieho okresného notára.

Bol povolaný za farára aj do Černej, v stolici vesprímskej, ktoré pozvanie však neprijal.

V Senioráte nitrianskom zastával za dlhšiu dobu úrad seniorálneho, — v preddunajskom dištrikte úrad maďarského dištr. notára.

Po smrti svojho nekďajšieho principála And. Szeberényiho r. 1895 zvolila si ho cirkev naďlacká za svojho mladšieho farára, po smrti Karola Hrdličku za farára staršieho, na ktorej sta-

nici aj po dnes účinkuje. Pod jeho úradovaním postavená bola VIII. škola (1900) na nových portách; Hungária (1907.) Jemu ďakujú svoj vznik Ludová Banka a Potravný spolok, ktoré pomocou iných k hmotnému povzneseniu ľudu nášho založil.

Ivan Bujna.

(26. júla 1881.)

Narodil sa dňa 26. júla 1881 v Pukanci (Hontianska stol.) z otca Martina Bujnu, tamejšieho evanjelického farára a z matky Ludmily Holéczy. Po odbavení škôl elementárnych vo svojom rodisku r. 1892 v septembri zapísaný bol na evanjelické gymnásium v Baňskej Bystrici, kde odbavil I. a II. triedu gymnasiálnu. Od III. – VIII. triedy chodil na lyceume ev. v Banňskej Štiavnici, kde v roku 1900 maturoval. Od roku 1900 – 1904 končil theologické štúdiá na theologii v Prešporke, kde kandidátikum složil v júni 1904. Povoláný súc na Myjavu k boku Samuela Valáška za kaplána, v tom istom roku v auguste složiť kňazskú zkušku vysvätený bol na úrad kazateľský biskupom Baltikom. Z Myjavy ale na povolaní blahej pamäti farára brezovského a vyslúženého seniora nitrianskeho Jána Lešku už 1. októbrom prešiel za kaplána k boku jeho, kde do roka 1905 októbra účinkoval. Z Brezovej prešiel za riadneho slova Božieho kazateľa do Aššakerti v nov. 1905. Dňa 27. febr. 1906 vzal si za manželku dcéru Jána Valáška, pravotára a bývalého vyslanca, Annu. Úrad tento zastával v Kerti až do januára 1909. V IV. adventnú nedeľu 1908 vyvolený bol za mladšieho slova Božieho kazateľa v cirkvi naďlackej, ktorý úrad 31. januára 1909 zaujal a o tri týždne vlastným otcom Martinom Bujnom inštalovaný bol, odkedy z milosti Božej v cirkvi tejto účinkuje.